

РЕШЕНИЕ

№ 856

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7438** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С обжалваното решение № 20225562 от 23.12.2021 г. по НАХД № 1648/2021г. на СРС, НО, 4-ти състав изменя Наказателно постановление (НП) № 22-007203 от 18.01.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. за нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 вр. чл.1, ал.2 от Кодекса на труда (КТ), за което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ на „МИЛЕТЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв., като намалява размера на имуществената санкция на 1500 лв.

Касаторът „МИЛЕТЕ“ ЕООД, чрез адв. А. С. оспорва решението като счита, че е неправилно и незаконосъобразно. Изложени са доводи, че съдът неправилно е ценил доказателствата, не ги е съпоставил с изложеното както в НП, така и в депозираната жалба, също и в съдебно заседание. Приел е бланково посоченото в НП без допълнително изследване на релевантните обстоятелства.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. С. поддържа касационната жалба. Позовава се на това, че неправилно съдът е изследвал отношенията между жалбоподателя и лицата на граждански договор, като в случая някои характеристики на трудово правоотношение не са били налице. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът – Дирекция “Инспекция по труда“ ЕООД, чрез юрисконсулт С. оспорва касационната жалба по съображения, изложени в писмен отговор. Моли решението на СРС да се остави в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което не следва да бъде уважена.

Касационна жалба е допустима, подадена от легитимирано лице, в срок и срещу подлещаш на оспорване акт.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че на 16.12.2020 г. , около 10.00ч. в цех за производство на шоколадови изделия, находящ се в [населено място], кв. О.,ул.Рояк, №43 е извършена проверка от Дирекция “Инспекция по труда“-гр. С. по спазване на трудовото законодателство. По изискани и предоставени документи на 21.12.2020 г. е било установено, че дружеството в качеството си на работодател не е сключило трудов договор в писмена форма с Е. Д. З.-В. и не е уредило като трудови отношенията по предоставяне на работна сила от лицето, заварена да полага труд като опаковчик, опаковайки шоколадови изделия в хартиени опаковки, облечена в работни дрехи, декларирала в собственооръчно попълнена декларация, че е изпълнявала задълженията за въпросната длъжност и то в проверения обект с определено работно време от 07.30 ч до 17,00ч., с възнаграждение в размер на 35 лв. на ден, без трудов договор. На 21.12.2020г. в Д“ИТ“ С. е бил представен граждански договор за изработка със страни „МИЛЕТЕ“ ЕООД в качеството на възложител и Е. Д. З.-В. в качеството на изпълнител с посочена дата на сключване- 16.12.2020 г.

След като е събрал и обсъдил относимите доказателства, в тяхната взаимна връзка и във връзка с възраженията на страните, въззивният съд е направил обосновани правни изводи за законосъобразност на издаденото НП и доказаност на нарушението, които се споделят от съда и се препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК. Съгласно чл.1, ал.2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, като трудовият договор се сключва в писмена форма съгласно нормата на чл. 62, ал. 1 КТ. В разглеждания случай, дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ да уреди с писмен трудов договор отношенията по предоставянето на работна сила от Е. Д. З. - В.. Нарушението е доказано както от показанията на актосъставителя, така и от свидетелските показания и декларацията на самия работник, който не отрича да е работил на обекта, но без да е сключил трудов договор. Нарушението е описано в АУАН и НП пълно, ясно и точно, като констатациите на административнонаказващия орган се потвърждават от доказателствата по делото. АУАН е съставен в съответствие с изискванията на чл.42 ЗАНН, а наказателното постановление е съобразено с тези на чл.57, ал.1 ЗАНН.

Възраженията на касатора, че се касае за граждански, а не за трудов договор са необосновани. Касационният съд намира, че правоотношението между „МИЛЕТЕ“ ЕООД и Е. З.-В. има белезите на трудово правоотношение. В случая, са налице основните елементи на трудовото правоотношение, както и присъщата на трудовото правоотношение зависимост на работник от работодател, което се установява от документите, приложени към делото. По отношение на работното време, видно от приложената декларация, попълнена в деня на проверката, трудът е полаган системно и по предварително установени часове-от 8.00ч. до 16.00ч., с които работникът се е съобразявал. Мястото на полагане на труда е в обект, стопанисван от

дружеството-лицето е заварено в обекта облечено с работни дрехи. Видно от приложеният договор за изработка, лицето е поставено в определена зависимост от дружеството, което е още един характерен белег на трудовоправното правоотношение. Налице е йерархическа зависимост на З. - В. спрямо юридическото лице, с елементи на установен трудов ред и трудова дисциплина.

Правилно е и намалението на санкцията. Възивният съд е съобразил различни обстоятелства, относими към определяне на наказанието от една страна и от друга, че санкцията не е била индивидуализирана от наказващия орган при спазване коректно на приложимите изисквания на чл.416 ал.6 КТ вр. с чл.12 и чл.27 от ЗАНН с оглед характера и тежестта на констатираното нарушение, затова е обосновал определянето ѝ в минималния размер, с който биха били изпълнени целите на административното наказване.

Съдебното решение като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер - 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20225562 от 23.12.2021 г. по НАХД № 1648/2021г. на СРС, НО, 4- ти състав.

ОСЪЖДА „МИЛЕТЕ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева) .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.